Părintele Mărturisitor Petroniu s-a mutat la Domnul!

Update, 1 mai 2020, la un an de la Sinaxa Botoșani II:

De la publicarea articolului nostru pe site, am primit diverse notificări din partea unor persoane, pretinși ucenici ai părintelui Petroniu (nu ne-au demonstrat niciodată această calitate).

Una dintre ele încerca să ne convingă de faptul că părintele nu a fost nepomenitor, în ciuda faptului că a participat la Sinaxa de la Botoșani, de la desfășurarea căreia se împlinește azi un an, că a fost protos la slujba de Schimbare la Față a Domnului de la Orășeni, după cum se vede din fotografia pe care o publicăm în deschiderea articolului, că a avut comuniune cu noi, care l-am cunoscut îndeaproape.

O altă persoană, de asemenea, pretinsă ucenică a părintelui (nu a demonstrat niciodată această calitate), ne-a amenințat, în mod ridicol, cu o plângere penală, dacă nu scoatem de pe site fotografiile cu părintele decedat, motivând drepturi de autor asupra acestora.

Strict din dorința de a respecta legea și pretinsele drepturi de autor (nu ne-a demonstrat niciodată că este autoarea acelor fotografii), deși pozele erau pe internet, de unde le-am luat și noi, netemându-ne în vreun fel de amenințarea ridicolă cu proces penal, pentru că drepturile de autor nu fac obiectul proceselor penale, înlăturăm aceste poze, văduvind articolul de ultima imagine a părintelui Petroniu, care a fost un mărturisitor al Ortodoxiei nepomenitor, participant la manifestările publice ale preoților și credincioșilor nepomenitori.

Deplângem faptul că unii nu îl lasă să se odihnească în pace, iar alții, pretinzându-se ucenici ai părintelui, fără a demonstra acest lucru, nu își asumă moștenirea

lăsată de părinte, temându-se să nu trebuiască să răspundă pentru curajul cu care acesta a luptat până la ultima suflare contra ereziei și masoneriei, inclusiv prin nepomenirea ierarhilor ecumeniști.

Pentru cei care nu l-au cunoscut, părintele Petroniu este al doilea din stânga în fotografia mărturisitorilor Ortodoxiei de la Orășeni, din 6 august 2019, alături de părintele Claudiu Buză, părintele Cosmin Tripon, părintele Ioan Ungureanu, părintele Vasile Ioviță și părintele Mihai Cantor.

Cinste lor, tuturor!

Hristos a înviat!

Părintele Mărturisitor Petroniu Socaci s-a mutat la Domnul, în Sâmbăta Luminată a acestui an! Sfinția sa, ieromonahul Petroniu, este cunoscut cititorilor platformei Mărturisirea Ortodoxă și a blogului Ortodoxia Mărturisitoare prin:

https://ortodoxiamarturisitoare.wordpress.com/2017/11/17/marturisirea-ieromonahului-petroniu-si-impotrivirea-sfintiei-sale-cu-pretul-vietii-fata-de-lucrarea-pagubitoare-a-masonerie/

De asemenea, credincioșilor îngrădiți de panerezia ecumenismului este cunoscut prin participarea la hramul Schitului Orășeni, anul trecut pe 6 august:

> *Bucuria întâlnirii în Duh și Adevăr: Hramul Schimbării la Față a Domnului în Parohia Schit Orășeni*

Totodată amintim că Părintele Petroniu Socaci a participat la Sinaxa Botoșani II, pe 1 mai 2019, fiind **adeptul liniei corecte a nepomenirii**, întru care l-a și prins moartea, fiind ales de Domnul să plece în Săptămâna Luminată.

> *„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR": Sinaxa*

interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019

În legătură cu mărturisirea sa, iată ce spunea Părintele Petroniu în anul 2017:

„Aș vrea să vă mărturisesc că de-a lungul timpului am fost și eu ademenit cu diferite avantaje și funcții înalte. Prețul era de a deveni mason. Cu ajutorul lui Dumnezeu, însă, mereu m-am împotrivit oricărei colaborări cu ei. Iar acest lucru a început să mă coste, deoarece au început să mă prigonească. Am fost izgonit din unele mănăstiri, mi s-au adus fel de fel de acuze neadevărate cu scopul de a mă compromite. În același timp, unii dintre oamenii care mă cercetau ca duhovnic pentru spovedanie erau intimidaţi sau chiar hărţuiţi. Într-un final, datorită poziției mele de a sta hotărât împotriva planurilor lor de a se infiltra în viața Bisericii, m-au condamnat la moarte în cadrul unui ritual ucigaș, numit „arderea între coloane”… Până în acest moment s-a încercat uciderea mea prin otrăvire… De curând, am fost avertizat că se vor încerca asupra mea și alte metode de ucidere. De aceea, doresc să vă spun că nu am de gând cu niciun chip a mă sinucide sau scrie bilete de rămas bun. Nu intenționez să mor cu niciun chip. Mă simt foarte bine, cu ajutorul lui Dumnezeu, în putere” (Ieromonah Petroniu).

Publicăm mărturisirea părintelui fără a prezuma noi cauza morții, care este atribuția organelor de specialitate, dacă este cazul.

Dumnezeu să-l odihnească în pace, cu drepții să-l numere!

Veșnica lui pomenire

Mărturisirea Părintelui Petroniu

Dacă veți rămâne în cuvântul Meu, sunteți cu adevărat ucenici ai Mei; și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi (Ioan, 8, 31-32).

Această mărturisire pe care o voi prezenta în scris sosește, din păcate, cu întârziere, trebuia făcută mai demult. Este vorba despre situația în care ne aflăm noi acum.

Observ de ani buni și consider că poporul nostru este împins să meargă pe un

drum greșit, într-o direcție din care întoarcerea pare foarte greu de realizat. Faptul care m-a făcut să mă hotărăsc pentru această mărturisire este ***moartea***. Am ajuns de mai multe ori în vecinătatea ei. Am pipăit-o. Și nu aș vrea să iau cu mine în mormânt această mărturisire.

Mă numesc Socaci Călin Bogdan, cu numele de călugărie Petroniu, am 55 de ani, sunt monah de aproape 20 de ani și hirotonit preot și duhovnic de mai mult de 10 ani. În prezent, fac parte din Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților, la o mănăstire cu cămin de bătrâni. Anterior, am mai fost detașat în Arhiepiscopia Iașilor.

În toată această perioadă am avut timp să cunosc bine și să îmi dau seama cu multă durere de problemele, slăbiciunile și greșelile oamenilor, în general, dar mai ales ale creștinilor, credincioșilor, în particular. Și vă mărturisesc că nu doresc nicidecum ca aceste rânduri să devină vreun act de acuzare sau ceva demascator împotriva acestor slăbiciuni și probleme, ci un strigăt de durere și de alarmare, de trezire de conștiințe, dacă este posibil. Și mai ales, încerc să fac acest lucru din poziția de preot al Bisericii lui Iisus Hristos.

În ultimii ani, viaţa și sănătatea românilor este atacată într-un mod din ce în ce mai agresiv de un CANCER cu tendințe evidente de metastază, care se întinde și cuprinde ușor, ușor, pe ascuns, toate părțile importante ale societății și ale vieții oamenilor: politicul, justiția, armata, presa, învățământul, economia, socialul, credințele. Este vorba despre masonerie.

Aceasta se străduiește să pătrundă în toate segmentele vieții omului. Se folosește de orice metodă legală sau ilegală spre a controla conducerile tuturor acestor părți ale societății și de a le face să lucreze în interesul lor, nesocotind așezămintele și legile ţării. Masoneria este în același timp o mișcare îndreptată împotriva lui Hristos și a omului creat de Dumnezeu. Scopul acestei mișcări este unul luciferic: de a stăpâni și conduce creația lui Dumnezeu, de a-L îndepărta pe Dumnezeu din creația Lui, de a uzurpa prezența lui Dumnezeu.

Îmi amintesc că în perioada în care eram presat să intru acolo, am cercetat în această problemă pe marele Duhovnic și Părinte al nostru, Arsenie Papacioc. Cuvintele lui mi-au rămas în suflet pentru totdeauna. Mi-a zis așa: „Părinte, masoneria este o altă religie și ei au alt dumnezeu! Nu ne putem înscrie acolo. Îți spun despre cazul unui om care a făcut parte din ea. La intrare, la înscriere, se face promisiunea ca cei care devin membrii să-și poată păstra credința cu care

vin: musulmani, evrei, budiști, creștini. Mai apoi, la gradele mai înalte, sunt presaţi să se lepede de credința lor și să rămână doar cu masoneria. Să vezi ce a pățit acest fiu duhovnicesc: la o așa zisă înaltă inițiere, i s-a poruncit să traverseze rapid o cameră care avea două uși, de intrare și de ieșire. A făcut omul așa, și mergând repede prin cameră, a observat sub picioarele lui, lipită pe podea, o fotografie mare cu chipul Mântuitorului. Așadar, l-au făcut să calce peste Hristos, adică să își calce în picioare credința, crezul și pe Dumnezeul lui. Iar în acea clipă, omul s-a înspăimântat și a plecat de acolo. Așa a ajuns să vină să se spovedească la mine. Așa l-am cunoscut."

Nu doresc să acuz oameni, ci doar această ideologie eretică. E adevărat însă, că oamenii care au ales să facă parte din această mișcare au greșit grav, nedându-și seama de consecințe. Poate unii au ales să intre acolo din cauza fricii, datorate unor presiuni, alții din oportunism, pentru funcții importante, putere și pentru avantaje materiale, iar unii, pur și simplu, au fost amăgiţi și au făcut acest pas din simplitate prostească. Cea mai gravă este situația creștinilor, membrii Bisericii lui Hristos. Unii că aceștia au devenit duplicitari faţă de Hristos… Observ și vă mărturisesc cu durere cum acești creștini singuri pierd darul lui Dumnezeu și, în timp, își urâţesc ***chipul***.

Revenind la situația mea, aș vrea să vă mărturisesc că de-a lungul timpului am fost și eu ademenit cu diferite avantaje și funcții înalte. Prețul era de a deveni mason. Cu ajutorul lui Dumnezeu, însă, mereu m-am împotrivit oricărei colaborări cu ei. Iar acest lucru a început să mă coste, deoarece au început să mă prigonească. Am fost izgonit din unele mănăstiri, mi s-au adus fel de fel de acuze neadevărate cu scopul de a mă compromite. În același timp, unii dintre oamenii care mă cercetau ca duhovnic pentru spovedanie erau intimidaţi sau chiar hărţuiţi. Într-un final, datorită poziției mele de a sta hotărât împotriva planurilor lor de a se infiltra în viața bisericii, m-au condamnat la moarte în cadrul unui ritual ucigaș, numit „arderea între coloane".

Până în acest moment s-a încercat uciderea mea prin otrăvire. Numai Dumnezeu știe câtă suferință mi-a adus otrăvirea, căci, vă spun, otrava provoacă niște dureri foarte greu de suportat, timp de multe ore. Simți efectiv cum te afli la limita dintre viaţă și moarte. Faptul că mă aflu încă în viață se datorează milostivirii Bunului Dumnezeu, Care mi-a dat zile. Până și ei se mirau că nu mor. I-am auzit vorbind între ei și spuneau despre mine că m-am obișnuit cu otrava și am devenit imun.

De curând, am fost avertizat că se vor încerca asupra mea și alte metode de ucidere. De aceea, doresc să vă spun că nu am de gând cu niciun chip a mă sinucide sau scrie bilete de rămas bun. Nu intenționez să mor cu niciun chip. Mă simt foarte bine, cu ajutorul lui Dumnezeu, în putere.

Îmi asum responsabilitatea pentru cele mărturisite în această scrisoare. Am preferat să nu dau niciun nume pentru a nu supăra pe nimeni. Rămâne ca Dumnezeu Atotștiutorul să-i judece pe acești oameni dimpreună cu faptele lor.

În încheiere, rog autoritățile să scoată această mișcare, plină de ilegalități, în afară legii. Consider că poporul nostru are cu adevărat nevoie de ajutor. Amin!

Ieromonah Petroniu

Noiembrie, 2017